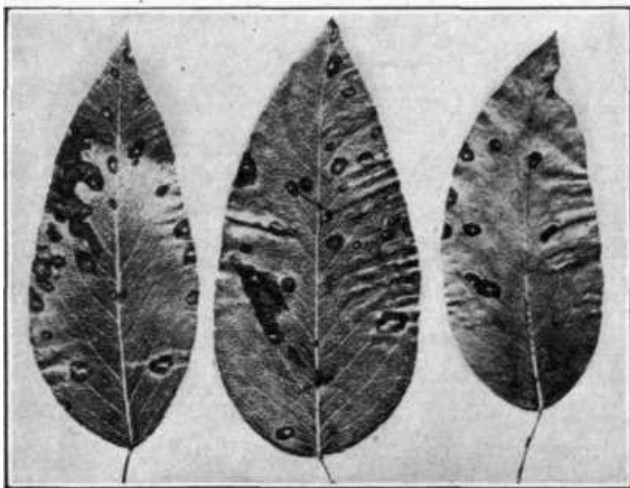


כשאמרת לי לא

ההוא רומאה דאמר לה לההיא איתתא מינסבת לי? אמרה ליה: לא. אזיל אייתי רימני, פלי ואכל קמה, כל מיא דצערי לה בלעתיה, ולא הב לה, עד דזג לה. לסוף אמר לה: אי מסינא לך מינסבת לי? אמרה ליה: אין. אזיל אייתי רימני, פלי ואכל קמה, אמר לה: כל מיא דצערי לך תוף שדאי, תוף שדאי, עד דנפקא מינה כי הוצא ירקא ואתסיאת. [ההוא רומאי שאמר לה לאשה ההיא: "הינשאי לי". אמרה לו: "לא". הלך, הביא רימונים, פילחם ואכל לפניה. את כל המים שמצערים אותה (הרוק של גירוי התאבון), בלעה. ולא נתן לה, עד שהפך אותה שקופה. לסוף אמר לה: "אם ארפא אותך תינשאי לי?". אמרה לו: "כן". הלך, הביא רימונים, פילחם ואכל לפניה. אמר לה: את כל המים שמצערים אותך תירקי. ירקה עד שיצא ממנה משהו כעלה ירוק של דקל, ונרפאה.] (בבלי כתובות סא ע"ב)



כְּשֵׁאתָה יְדַעְתָּ מִיָּד
אֶת שְׂאִישׁ לֹא יְדַע לְפָנָיִךְ
וְהִבֵּאתָ רִמּוֹן שְׂאֲנִי
וּפְתַחְתָּ אוֹתוֹ לְפָנַי ,
אֲזִי יְדַעְתִּי מִיָּד שְׂאֲנִי
פְתוּחָה וּשְׂקוּפָה לְפָנָיִךְ ,
וְיַדְעֵנוּ אַתָּה וְאֲנִי
אֶת שְׂאִישׁ לֹא יְדַע לְפָנָיִךְ -
שְׂאֵת מֶה שְׁבַלְעֵתִי תִמְיֵד
צְרִיכָה לִירוּק, לְהִקְיָא
עַד שְׂאוּלִיד מִתּוֹכִי
עֵלָה שֶׁל תִּמְרָ שְׂאֲנִי.
אֶת שְׂאִישׁ לֹא יְדַע לְפָנָיִךְ
יְדַעֵנוּ אַתָּה וְאֲנִי -
שְׂאֲבָרִיא כְּשִׁיְצַמַח הָעֵלָה שְׂאֲנִי
וְיִפְרַח וְיִהְיֶה לְמִי שְׂאֲנִי
יְדַעְתִּי תִמְיֵד
שְׂאֲנִי.